Р Е Ш Е Н И Е
№ 3384

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11009** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от дирекция „Инспекция по труда”-С., срещу решение от 26.09.2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106 състав, постановено по н.а.х.д. № 1064/2013 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление № 22-2205324/25.10.2012 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда”-С..

С жалбата се посочва, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Конкретно се сочи, че при правилно установена фактическа обстановка неправилно районният съд приема, че отговорността на работодателя е следвало да бъде ангажирана за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, а не за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Безспорно е установено, че е налице трудов договор от 10.10.2012 г., в който фигурира текст, че е бил връчен и на работника, като Г. И. е постъпила на работа на същата дата, затова единственият безспорен и релевантен факт е, че завереното уведомление за сключения на 10.10.2012 г. трудов договор не й е било връчено към момента на постъпването й на работа. Заявява се искане да бъде отменено решението на районния съд и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – К. Ес В. Е. – не се представлява в съдебно заседание по делото и не взема становище по жалбата.
Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна. Решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено, а наказателното постановление - потвърдено
Административен съд София-град, X касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото й и във връзка с конкретно сочените в нея касационни основания, съставът взе предвид следното:
С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил Наказателно постановление № 22-2205324/25.10.2012 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда" - С., с което на ответника по касационната жалба [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.
Правилно е установена фактическата обстановка по делото, като е прието, че на 10.10.2012г. органите на Д „ИТ"-С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – детски център „С. С. К.", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е намерено лицето Г. В. И. да работи като „детски аниматор" на обекта, без да й е връчен екземпляр от сключения трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.
От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Кредитирал е показанията на св. Т. (актосъставител), като подробни, задълбочени и вътрешно балансирани. Въз основа на събраните доказателствени материали е формирал извод, че неправилно работодателят е бил санкциониран за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, а фактически допуснатото нарушение е на чл. 62, ал. 1 от КТ – допускане на полагане на труд, без сключен трудов договор в писмена форма.
За да достигне до този извод, съставът на СРС е изключил от доказателствата по делото представения трудов договор с посочена дата 10.10.2012 г., сключен между [фирма] и Г. В. И., като е обосновал извод, че договорът е антидатиран. Тези изводи на СРС са неправилни и противоречат на други приети по делото доказателства, а именно – справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388123343171/10.10.2012 г., с която работодателят [фирма] е уведомил ТД на НАП за сключване на договора с лицето Г. И. на 10.10.2012 г., 16:43 часа. Следователно налице е доказателство, че трудовият договор не е антидатиран, а е сключен на посочената в него дата, поради което незаконосъобразно СРС го е изключил от доказателствата по делото.
Приобщените доказателства по делото доказват по несъмнен начин, че към датата на извършване на проверката от контролните органи лицето Г. И. е заварено да престира работна сила. Това се потвърждава и от попълнената саморъчно от нея декларация, в която посочила, че работи при [фирма] от 10.10.2012г., без трудов договор и без договорен размер на възнаграждението.
Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 КТ задължава работодателя да не допуска до работа работник или служител, преди да му предостави документите по ал. 1 КТ - екземпляр

от сключен трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомление до ТД на НАП за сключване на договора. В процесния случай дружеството е наказано, защото като работодател е допуснало до работа като детски аниматор, на 10.10.2012 г. Г. В. И., без да й е предоставило екземпляр от двустранно подписан трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от съответната ТД на НАП. Неизпълнението от страна на работодателя на задължението по чл. 63, ал. 2 КТ подлежи на санкция, на основание чл. 414, ал. 3 от същия кодекс, минималният размер на която е 1 500 лева, а максималният – 15 000 лева.

Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че районният съд е отменил наказателното постановление в противоречие със закона - основание за отмяна на съдебното решение съгласно чл. 348, ал. 1 от НПК, приложим във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от АПК, приложим във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - директор на дирекция „Инспекция по труда", на когото, съгласно чл. 416, ал. 5 от КТ са делегирани правомощията за това със Заповед № 3-0011/12.01.2010г. от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна дирекция по труда". При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила. АУАН и НП съдържат реквизитите съответно по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазени са сроковете за установяване на нарушението и за издаване на НП. Безспорно е установено извършването на деянието, неговата противоправност и наказуемост. Административнонаказващият орган е съобразил размера на наказанието с тежестта на нарушението, както изисква чл. 27 от ЗАНН. Предвид изложеното, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед на горното и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 26.09.2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106 състав, постановено по н.а.х.д. № 1064/2013 г. по описа на съда.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2205324/25.10.2012 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда"-С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.